

Arrest

nr. 315 346 van 23 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 6 december 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekers, verzoekster S.E. en haar broer S.P., die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 23 juli 2023, dienen op 7 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 6 november 2023 worden verzoekers gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 13 november 2023 verklaart de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de verzoeken kennelijk ongegrond. De bestreden beslissingen worden aangetekend verstuurd op 22 november 2023.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster S.E., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Fier, Albanië. U woonde de laatste jaren voor uw vertrek in Tirana. U heeft computerwetenschappen gestudeerd en was bijna drie jaar tewerkgesteld bij (...) in Albanië.

Uw ouders reisden begin april of begin mei 2022 naar België voor de medische behandeling van uw vader die aan leverkanker leed. Uw ouders verzochten op 10 mei 2022 om internationale bescherming in België. Hun verzoeken werden op 29 september 2022 kennelijk ongegrond verklaard. Het door hen ingediende beroep werd op 20 februari 2023 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw broer N., die uw ouders wilde bijstaan, had intussen op 15 september 2022 om internationale bescherming verzocht. Zijn verzoek werd op 20 januari 2023 kennelijk ongegrond verklaard. Hij ging tegen deze beslissing niet in beroep.

Eind juni 2023 kwam uw vader op bezoek in Albanië en hij vertelde dat er geen genezing meer mogelijk was voor hem. Hij vroeg u en uw broer, P., (O.V. nr. [...]) om naar België te komen om de overgebleven tijd samen te kunnen spenderen. U nam op 23 of 24 juli 2023, samen met uw broer P., het vliegtuig vanuit Tirana naar Charleroi en u diende op 7/08/2023 een verzoek om internationale bescherming in. U wilde de overgebleven tijd met uw vader spenderen en hielp hem met zijn medische afspraken.

Enkele weken voor uw persoonlijk onderhoud op 6/11/2023 kwam uw vader te overlijden. Momenteel is uw grootste zorg uw moeder, aangezien ook zij heel wat gezondheidsproblemen kent. Ze had in het verleden borstkanker en heeft momenteel last van een hoest en pijn aan haar botten. U wil haar kunnen bijstaan in België en helpen met haar medische afspraken. U vreest uw andere ouder ook te verliezen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw origineel paspoort, identiteitskaart en rijbewijs neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent van uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Wat betreft uw verklaring dat u een verzoek om internationale bescherming indiende om uw vader en uw moeder bij te staan bij hun medische behandelingen (CGVS, p. 4), wordt opgemerkt dat dit een motief van louter persoonlijke aard is en op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.

U geeft expliciet aan geen andere asielmotieven te hebben en geen vrees te hebben ten aanzien van Albanië (CGVS, p. 5).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteitskaart, paspoort en rijbewijs bevestigen slechts uw identiteit, die hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker S.P., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Fier, Albanië. U woonde de laatste jaren voor uw vertrek in Tirana. U studeerde computerwetenschappen aan de universiteit van Tirana en zat in uw derde bachelor.

Uw ouders reisden in april of mei 2022 naar België voor de medische behandeling van uw vader die aan leverkanker leed. Uw ouders verzochten op 10 mei 2022 om internationale bescherming in België. Hun verzoeken werden op 29 september 2022 kennelijk ongegrond verklaard. Het door hen ingediende beroep werd op 20 februari 2023 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw broer N., die uw ouders wilde bijstaan, had intussen op 15 september 2022 om internationale bescherming verzocht. Zijn verzoek werd op 20 januari 2023 kennelijk ongegrond verklaard. Hij ging tegen deze beslissing niet in beroep.

Op een bepaald moment vroeg uw vader aan u en uw zus E., (O.V. nr. [...]) om dicht bij hem te zijn omdat zijn gezondheid sterk aan het verslechteren was. U nam vanuit Tirana het vliegtuig naar België waar u eind juli 2023 toekwam. Begin augustus diende u een verzoek om internationale bescherming.

Op 9/10/2023 kwam uw vader te overlijden, maar ook uw moeder kent gezondheidsproblemen. Ze had in het verleden borstkanker en heeft momenteel last van een hoest en pijn aan haar botten. U wil haar kunnen bijstaan in België en helpen met haar medische afspraken en haar psychologisch welbevinden. U vreest uw andere ouder ook te verliezen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw origineel paspoort en identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent van uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Wat betreft uw verklaring dat u een verzoek om internationale bescherming indiende om uw vader en uw moeder bij te staan in verband met hun gezondheidsproblemen (CGVS, p. 5), wordt opgemerkt dat dit een motief van louter persoonlijke aard is en op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.

U geeft expliciet aan geen andere asielmotieven te hebben en geen persoonlijke vrees te hebben ten aanzien van Albanië (CGVS, p. 5).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteitskaart, paspoort en rijbewijs bevestigen slechts uw identiteit, die hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome

op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de zorgvuldigheidsverplichting, van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel. In de uitwerking van het middel wordt tevens gewag gemaakt van een schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest).

2.2. Verzoekers starten met een theoretische uitleg over het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Ze leggen uit wat deze beginselen inhouden en stellen dat uit het verder uiteengezette zal blijken dat de commissaris-generaal niet op basis van deze beginselen, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier tot zijn conclusie is gekomen. Ze besluiten dat de bestreden beslissingen bijgevolg vernietigd moeten worden.

Verder gaan verzoekers over tot de bespreking van het kwetsbaar profiel van hun moeder en citeren hun verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden over haar slechte gezondheidstoestand. Ze stellen dat hun aanwezigheid in België voor hun moeder noodzakelijk is niet alleen voor haar psychische toestand maar ook om haar te helpen met ziekenhuis bezoeken, vertalingen, dagdagelijkse huishoudtaken. Hiervoor zijn ze van plan om via hun advocaat een medische regularisatieprocedure overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet op te starten.

Voorts betogen verzoekers dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissingen geen rekening heeft gehouden met artikel 8 van het EVRM en het recht op een gezinsleven aangezien ze samen met hun moeder op heden een kerngezin vormen. Na het citeren van artikel 8 van het EVRM en artikel 7 van het Handvest betogen verzoekers dat de lidstaten een belangenafweging moeten maken tussen het belang van de staat om immigratie te controleren en het belang van de vreemdeling om een familieleven te hebben op het grondgebied van de staat. Ze concluderen dat dit *in casu* niet gebeurd is waardoor artikel 8 van het EVRM geschonden wordt. Verzoekers menen dat door het feit dat in de bestreden beslissingen hierover niets wordt gemotiveerd de motiveringsverplichting en zorgvuldigheidsbeginsel eveneens worden geschonden.

Tevens betogen verzoekers dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met artikel 3 van het EVRM. Ze halen aan dat hun ouders naar België gekomen zijn omwille van de slechte gezondheidszorg in Albanië zodat bij terugkeer naar haar herkomstland verzoekers' moeder het risico loopt om slachtoffer te worden van onmenselijke en vernederende behandelingen. Ze stellen dat hun moeder voor haar medische problemen niet op gelijkaardige manier kan worden ondersteund in Albanië als in België. Indien hun moeder genoodzaakt wordt om terug te keren naar Albanië zou dit ongetwijfeld een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaken in die zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

Tot slot betogen verzoekers opnieuw dat hun moeder een kwetsbaar profiel heeft omwille van haar medische problemen en dat zij zich niet akkoord kunnen verklaren met de beslissingen van de commissaris-generaal. Zij citeren in dit verband artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en menen bij terugkeer slachtoffer te worden van een onmenselijke en vernederende behandeling.

Verzoekers vragen in hoofddorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde vragen zij de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen en terug te wijzen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

3. Beoordeling

3.1. Verzoekers' beroep is gericht tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 13 november 2023 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en deels aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

Verzoekers laten verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden achten. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

3.3. Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)*”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*”

Bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Ook in het recentste koninklijk besluit van 12 mei 2024 dat die lijst van veilige landen van herkomst vastlegt, is dit het geval.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110- 116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker (*cf.* RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

4. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekers *in casu* geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst Albanië in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

Verzoekers dienen om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat zij worden vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging. In bestreden beslissingen wordt gesteld dat de door de verzoekers beschreven vluchtmotieven, meer bepaald de bijstand aan hun zieke ouders, geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève. In het verzoekschrift ontwikkelen verzoekers geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming.

Wat betreft de gebrekkige medische voorzieningen in Albanië, valt eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers voeren niet aan, noch kan blijken uit de elementen in het dossier, dat de Albanese autoriteiten hun moeder op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontfangen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan voormeld relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.1. Verzoekers tonen gelet op het voorgaande dan ook niet aan dat zij bij een terugkeer naar Albanië een gegronde vrees hebben voor vervolging of een reëel risico lopen op ernstige schade.

4.2. Waar verzoekers wijzen op artikel 8 van het EVRM en betogen dat bij het nemen van de bestreden beslissingen geen rekening werd gehouden met het recht op een gezinsleven, wijst de Raad erop dat het niet het doel is van de procedure om internationale bescherming om het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven te horen bevestigen, doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe. De bevoegdheid van de Raad is *in casu* beperkt tot het beoordelen of verzoekers al dan niet aanspraak maken op de status van vluchteling, dan wel deze van subsidiaire bescherming. De bestreden beslissingen houden bovendien geen verwijderingsmaatregel in en beperken zich tot een beoordeling van de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in hoofde van verzoekers.

4.3. In de mate verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers werden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft verzoekers' beschermingsverzoeken op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekers geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Verzoekers worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt verzoekers geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS